

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 3. april 2020

Sag 122/2019

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Gunnar Homann)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Aarhus den 21. juni 2019 (1-5474/2019) og af Vestre Landsrets 6. afdeling den 24. juni 2019 (S-1290-19).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Thomas Rørdam, Jens Kruse Mikkelsen og Lars Apostoli.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at han ikke burde have været varetægtsfængslet ved Vestre Landsrets kendelse af 24. juni 2019.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Sagsfremstilling

T blev ved Vestre Landsrets dom af 31. marts 2005, som stadfæstet af Højesteret ved dom af 9. september 2005, idømt 8 års fængsel og udvist med indrejseforbud for bestandig for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. og 2. pkt., samt våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 2.

Som følge af udvisningen bortfaldt Ts opholdstilladelse.

Den 19. maj 2009 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at T ikke tvangsmæssigt kunne udsendes til Libanon eller et andet land, hvor han ikke var beskyttet mod at blive videresendt til Libanon, jf. udlændingelovens § 49 a, jf. § 31.

Den 13. oktober 2009 blev T prøveløsladt fra afsoningen og indkvarteret i Center Sandholm, og han opholdt sig derefter på tålt ophold i Danmark.

Den 3. november 2009 pålagde Udlændingestyrelsen T at tage ophold i Center Sandholm, dog således at han i det meste af tiden frem til november 2011 havde tilladelse til overnatning hos sin familie i Aarhus hver anden weekend og ved enkelte andre lejligheder. Den 3. november 2009 pålagde Rigs politiet endvidere T daglig meldepligt hos politiet i Center Sandholm.

Udlændingestyrelsen og Rigs politiet traf derefter i perioden 2010-2016 en række afgørelser om fortsat opholdspligt i Center Sandholm og daglig meldepligt hos politiet i Center Sandholm.

Den 7. oktober 2016 besluttede Udlændingestyrelsen, at opholdspligten skulle flyttes til Udrejsecenter Kærshovedgård med virkning fra den 17. oktober 2016.

Ved Højesterets dom af 17. januar 2017 (UfR 2017.1228) blev T idømt 30 dages fængsel for at have undladt at overholde sin opholds- og meldepligt i perioden 8. februar 2010 til 9. oktober 2013. Højesterets flertal fandt, at han ikke kunne straffes for de overtrædelser, som lå efter Udlændingestyrelsens afgørelse af 9. oktober 2013 om fortsat opholdspligt, idet pligten til at tage ophold i Center Sandholm fra den 9. oktober 2013 fandtes at udgøre et uproportionalt indgreb i hans bevægelsesfrihed i strid med artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Udlændingestyrelsens afgørelse af 9. oktober 2013 samt de efterfølgende afgørelser var derfor ugyldige. Som følge heraf fandtes endvidere Rigs politiets afgørelser om daglig meldepligt i Center Sandholm at være ugyldige fra dette tidspunkt. Højesteret bemærkede, at dette ikke udelukkede en ny afgørelse om meldepligt.

Den 6. juli 2018 traf Rigs politiet afgørelse om at pålægge T daglig meldepligt, dog således at meldepligten nu skulle ske hos Østjyllands Politi.

T blev den 20. juni 2019 anholdt og sigtet for at have overtrådt udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, ved 15 gange i perioden fra 1. juni til 15. juni 2019 at have undladt at overholde den daglige meldepligt hos Østjyllands Politi.

Den 21. juni 2019 blev han fremstillet i grundlovsforhør i Retten i Aarhus, som ved kendelse af samme dato bestemte, at T skulle løslades. Af rettens begrundelse fremgår bl.a.:

”Efter politiets registreringer af sigtedes manglende fremmøde er der begrundet mistanke om, at han i perioden 1. juni til 15. juni 2019 15 gange har undladt at overlade sin meldepligt.

Strafskærpelsen af udlændingelovens § 34, stk. 4, er sket med ikrafttrædelse den 1. juni 2019. Det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 35 a, der trådte i kraft den 1. marts 2019, at det skal bedømmes over en periode, om udlændingen gentagne gange har tilsidesat meldepligten. Perioden vil for udlændinge, der ikke tidligere er dømt for overtrædelse af kontrolforpligtelsen, være indtil 4 måneder. Anklagemyndigheden har anmodet om, at der træffes bestemmelse om varetægtsfængsling ud fra manglende overholdelse af meldepligten i en periode på 15 dage.

Retten finder på denne baggrund ikke, at der er grundlag for at varetægtsfængsle sigtede efter udlændingelovens § 35 a.”

Efter kære bestemte Vestre Landsret ved kendelse af 24. juni 2019, at T skulle varetægtsfængsles. Af landsrettens begrundelse fremgår bl.a.:

”Efter udlændingelovens § 35 a, stk. 1, kan en udlænding varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at udlændingen gentagne gange har overtrådt pålæg om melde-, opholds- eller underretningspligt.

...

Rigspolitiet har ved afgørelse af 6. juli 2018 pålagt T daglig meldepligt hos Østjyllands Politi. T er sigtet for overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, ved 15 gange i perioden 1.-15. juni 2019 at have overtrådt den pålagte meldepligt.

T har under grundlovsforhøret forklaret, at han kun møder op hos politiet, når han har penge til bussen.

T er efter det oplyste tidligere straffet for overtrædelse bl.a. af udlændingelovens regler om meldepligt ved Højesterets dom af 17. januar 2017 med fængsel i 30 dage.

Landsretten finder på denne baggrund, at der er begrundet mistanke om, at T gentagne gange har overtrådt den pålagte meldepligt i en sammenhængende periode på to uger. Efter antallet af overtrædelser og T tidligere dom om overtrædelse af meldepligten er en varetægtsfængsling ikke i strid med proportionalitetsprincippet i retsplejelovens § 762, stk. 3, jf. udlændingelovens § 35 a, stk. 2.

Landsretten ændrer derfor byrettens kendelse, således at T skal varetægtsfængsles.”

Ved Retten i Aarhus' dom af 2. oktober 2019 blev T idømt 5 måneders fængsel og udvist med indrejseforbud i 6 år for overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, ved i

perioden fra den 1. september 2018 til den 24. juni 2019 i en lang række tilfælde – herunder de 15 gange i perioden 1.-15. juni 2019 – at have overtrådt meldepligten hos Østjyllands Politi. Retten i Aarhus fandt ikke, at meldepligten udgjorde et uproportionalt indgreb i Ts ret til bevægelsesfrihed eller ret til privat- og familieliv. Han har anket dommen til Vestre Landsret, der har sat sagen i bero på udfaldet af dette kæremål.

T blev løsladt den 2. oktober 2019.

Retsgrundlag

Udlændingelovens § 34, stk. 4, lyder således:

”Stk. 4. Politiet bestemmer, medmindre særlige grunde taler derimod, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. § 32, stk. 1, eller § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og en udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.”

Bestemmelsen blev nyaffattet ved lov nr. 446 af 13. april 2019. Af de almindelige bemærkninger om lovforslagets baggrund og formål fremgår bl.a. (Folketingstidende 2018-19, tillæg A, lovforslag nr. L 165):

”Lovforslaget indeholder for det første et forslag om at nyaffatte bestemmelserne om opholds-, underretnings- og meldepligt. Udlændinge på tålt ophold skal pålægges opholds-, underretnings- og meldepligt, medmindre særlige grunde, herunder Danmarks internationale forpligtelser, taler herimod. Det har i den forbindelse hidtil været opfattelsen, at udlændinge på tålt ophold er omfattet af artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), og at de er omfattet af den beskyttelse af bevægelsesfriheden, der følger af bestemmelsen. Formålet med nyaffattelsen er på den baggrund at kunne angive i bemærkningerne, at personer på tålt ophold ikke har lovligt ophold her i landet og som konsekvens heraf ikke længere vil være omfattet af beskyttelsen af bevægelsesfriheden i artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK.”

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår bl.a.:

”Ved dom af 31. januar 2012 i sagen M. S. mod Belgien har Menneskerettighedsdomstolen imidlertid fundet, at en udlænding på tålt ophold, der ikke efter belgisk ret havde lovligt ophold, heller ikke havde lovligt ophold i medfør af artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK. Det udgjorde dermed ikke et indgreb i denne bestemmelse, at udlændingen bl.a. var blevet pålagt at bo på en bestemt adresse, at melde sig to gange om

dagen til det lokale politi samt ikke at forlade en bestemt kommune uden på forhånd at have underrettet det lokale politi.

...

På baggrund af M. S.-dommen må det efter regeringens opfattelse konkluderes, at når en stat har truffet beslutning om at udvise en udlænding, befinder vedkommende sig ikke længere lovligt på den udvisende stats territorium og er derfor ikke beskyttet af artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK. Denne vurdering ændres ikke af, at de pågældende udlændinge pålægges at tage ophold i bestemte udrejsecentre i Danmark.

...

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det bør fremgå af bemærkningerne til opholds-, underretnings- og meldepligten, at en udlænding på tålt ophold ikke er omfattet af artikel 2 i den 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, idet den pågældende ikke har lovligt ophold her i landet.

Den foreslåede ændring ændrer ikke ved, at myndighederne som hidtil skal vurdere, om et pålæg om opholds-, underretnings- og meldepligt rejser spørgsmål om forholdet til Danmarks øvrige internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i EMRK om beskyttelse af ret til respekt for familie- og privatlivet, jf. nærmere nedenfor under pkt. 3.1.”

Af lovforslagets særlige bemærkninger til § 34, stk. 4, fremgår bl.a.:

”For så vidt angår de udlændinge på tålt ophold, hvor Udlændingestyrelsen har undladt at træffe afgørelse om indkvartering på Udrejsecenter Kærshovedgård, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8, forudsættes det, at politiet som udgangspunkt pålægger de pågældende daglig meldepligt hos det lokale politi efter politiets nærmere bestemmelse. Udlændingen skal give personligt møde hos politiet.

...

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets generelle opfattelse, at en vurdering af meldepligten i forhold til EMRK artikel 8 i de fleste tilfælde ikke vil føre til et andet resultat end den hidtidige vurdering i forhold til artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK, jf. Højesterets dom af 17. januar 2017 som gengivet i UfR. 2017.1228H. Det kan imidlertid ikke afvises, at vurderingen efter EMRK artikel 8 i det konkrete tilfælde vil føre til et andet resultat som følge af, at der er tale om et indgreb i en anden rettighed (retten til respekt for familie- og privatliv i stedet for retten til fri bevægelighed).”

Udlændingelovens § 35 a har følgende ordlyd:

”En udlænding kan varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at udlændingen gentagne gange har overtrådt pålæg givet i medfør af § 34, stk. 4-6, § 42 a, stk. 8, 1. og 3. pkt., eller § 42 a, stk. 10.

Stk. 2. Retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, finder i øvrigt anvendelse.”

§ 35 a, stk. 1, blev nyaffattet ved lov nr. 174 af 27. februar 2019. Af lovforslagets bemærkninger til § 35 a fremgår bl.a. (Folketingstidende 2018-19, tillæg A, lovforslag nr. L 140):

”Nyaffattelsen har til formål at give mulighed for at ændre den periode, over hvilken retten skal vurdere overtrædelsernes omfang i forbindelse med en kendelse om varetægtsfængsling.

...

Ved begrundet mistanke forstås, at udlændingen har begået gentagne overtrædelser af opholds-, underretnings- og meldepligt.

Ved gentagne overtrædelser forstås, at den pågældende i væsentlig grad misligholder sine forpligtelser. Spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding i væsentlig grad misligholder sine forpligtelser, vil bero på en individuel og konkret vurdering af den pågældendes forhold. Det foreslås i den forbindelse, at spørgsmålet om, hvornår en udlænding i væsentlig grad misligholder sine forpligtelser, skal afgøres i lyset af den foreslåede skærpende af strafudmålingsniveauet og strafferammen, jf. lovforslagets afsnit 9.

Det forudsættes, at retten i lighed med gældende praksis skal vurdere overtrædelsernes omfang over en vis periode. Det forudsættes i den forbindelse, at overtrædelsernes omfang fremover vil skulle vurderes inden for en periode på 2 måneder, hvis der er tale om en udlænding, der ikke tidligere er straffet for overtrædelser af kontrolforpligtelserne. Er der tale om, at den pågældende tidligere har været straffet for overtrædelse af kontrolforpligtelserne, vil der skulle mindre til, og perioden vil derfor være kortere og op til 1 måned.

...

Ved vurderingen af, om der er tale om gentagne overtrædelser inden for de nævnte perioder, vil det fortsat være forudsat, at der er tale om overtrædelser af et sådant omfang, at den pågældende vil kunne straffes med fængsel i mere end 30 dage, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3. Dette indebærer, at der som følge af den foreslåede strafs-kærpende, der gennemføres i 2019, vil kunne ske varetægtsfængsling efter 6-9 overtrædelser i førstegangstilfælde, 3-5 overtrædelser i andengangstilfælde og 1-2 overtrædelser i tredje-gangstilfælde, idet disse overtrædelser som udgangspunkt vil udløse en straf på 40 dages fængsel.

Spørgsmålet om, på hvilket tidspunkt der inden for de nævnte perioder kan ske varetægtsfængsling, beror på, i hvilket omfang udlændingen overtræder sine forpligtelser.

...

Domstolene vil i forbindelse med vurderingen af sagen skulle tage stilling til, om varetægtsfængslingen udgør et proportionalt indgreb i forhold til den forvoldte forstyrrelse af den sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis den sigtede findes skyldig. Det forudsættes dog, at varetægtsfængsling som udgangspunkt

anses for et proportionalt indgreb, når den pågældende kan idømmes mere end 30 dages fængsel – uanset det samlede antal overtrædelser, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.”

Ved lov nr. 174 af 27. februar 2019 blev der gennemført en ændring af udlændingelovens § 60, stk. 2, der med virkning fra den 1. juni 2019 fik følgende ordlyd:

”Stk. 2. Overtrædelse af de i medfør af § 34, stk. 4-6, og § 42 a, stk. 8, 1. og 3. pkt., og stk. 10, givne pålæg straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder.”

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår bl.a. (Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, lovforslag nr. L 140, s. 101):

”Strafskærperne foreslås at træde i kraft for overtrædelser af kontrolforpligtelser, der er begået efter den 1. juni 2019, jf. lovforslagets § 11, stk. 2.

...

Det betyder f.eks., at udgangspunktet for strafudmålingen fra 1. juni 2019 for henholdsvis 6-9 overtrædelser pr. kalendermåned i førstegangstilfælde vil være 40 dages fængsel. Det betyder også, at der i andengangstilfælde eksempelvis vil være tale om en fængselsstraf i 50 dage for 6-9 overtrædelser pr. kalendermåned, at der i tredjegangstilfælde vil være tale om en fængselsstraf i 60 dage for 6-9 overtrædelser pr. kalendermåned, ligesom der i fjerdegangstilfælde vil være tale om en fængselsstraf i 3 måneder for det samme antal overtrædelser pr. måned, jf. nærmere herom bilag 1.”

Af lovforslagets bilag 1 fremgår bl.a.:

”Skema til brug for straffastsættelse for overtrædelse begået efter den 1. juni 2019, jf. lovforslagets § 1, nr. 23

<i>Antal overtrædelser pr. kalendermåned</i>	<i>1. gangstilfælde</i>	<i>2. gangstilfælde</i>	<i>3. gangstilfælde</i>	<i>4. gangstilfælde</i>
1-2	Fængsel i 7 dage	Fængsel i 14 dage	Fængsel i 40 dage	Fængsel i 60 dage
3-5	Fængsel i 14 dage	Fængsel i 40 dage	Fængsel i 50 dage	Fængsel i 60 dage
6-9	Fængsel i 40 dage	Fængsel i 50 dage	Fængsel i 60 dage*	Fængsel i 3 måneder**

10-	Fængsel i 60 dage	Fængsel i 60 dage	Fængsel i 3 måneder***	Fængsel i 4 måneder****
-----	-------------------	-------------------	------------------------	-------------------------

”

Anbringender

T har anført navnlig, at den daglige meldepligt på politistationen i Aarhus i hvert fald fra begyndelsen af 2019 udgjorde et uproportionalt indgreb i hans ret til privatliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, og i hans ret til bevægelsesfrihed, jf. artikel 2 i 4. tillægsprotokol til konventionen. Derfor må meldepligten anses for ugyldig, og overtrædelse af meldepligten kan derfor ikke straffes eller danne grundlag for varetægtsfængsling.

Ved vurderingen af, om der er grundlag for varetægtsfængsling, kan retten ikke alene lægge vægt på, om der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået gentagne overtrædelser af meldepligten, og om udlændingen må forventes at blive idømt mere end 30 dages fængsel. Retten må også forholde sig til, om meldepligten udgør et uproportionalt indgreb, og om meldepligten derfor er ugyldig.

Allerede på grund af afstanden mellem hjemmet og den politistation, hvor T har fået pålæg om at skulle melde sig, udgør den daglige meldepligt i den foreliggende sag et tyngende indgreb.

Danmark kan ikke lovligt udsende T til Libanon eller til et land, hvor han ikke er beskyttet mod videresendelse til Libanon. Han er på tålt ophold undergivet en række regelsæt, og han må derfor anses for at have lovligt ophold i artikel 2 i 4. tillægsprotokols forstand. Han må i hvert fald antages at være beskyttet af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Landsretten burde have forholdt sig til sandsynligheden for, at afgørelsen om meldepligt var ugyldig.

Ts manglende overholdelse af meldepligten, som blev pålagt ham den 6. juli 2018, gav forud for juni 2019 ikke anledning til varetægtsfængsling. Han blev endvidere ikke på nogen måde af Udlændingestyrelsen eller politiet gjort opmærksom på, at praksis ville blive ændret med virkning fra 1. juni 2019, og dette taler for, at der ikke burde være sket varetægtsfængsling.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at der i den foreliggende sag var begrundet mistanke om, at T gentagne gange havde overtrådt sin daglige meldepligt hos Østjyllands Politi.

Ved vurderingen af, om der kan ske varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35 a, skal der ikke foretages en fuldstændig prøvelse af sagen, men alene en vurdering af, om der er en tilstrækkeligt begrundet mistanke om, at udlændingen har overtrådt sin meldepligt. Retten skal derfor ikke foretage en fuldstændig prøvelse af, om meldepligten er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Denne prøvelse skal først ske i forbindelse med en eventuel hovedforhandling, medmindre det er helt åbenbart, at afgørelsen om meldepligt må anses for at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser eller i øvrigt lider af sådanne mangler, at den må betragtes som en ugyldig forvaltningsakt.

I den foreliggende sag, hvor T er idømt en længerevarende fængselsstraf for meget alvorlig kriminalitet, og hvor han som den eneste foranstaltning var pålagt daglig meldepligt i nærheden af sin bopæl, var der på tidspunktet for varetægtsfængslingen ikke grundlag for at anse afgørelsen om meldepligt som værende åbenbart i strid med Danmarks internationale forpligtelser og dermed ugyldig.

Det forhold, at T i perioden fra januar 2017 til juli 2018 ikke var pålagt nogen kontrolforpligtelse, kan ikke føre til, at Rigspolitiets afgørelse af 6. juli 2018 om daglig meldepligt må anses for ugyldig.

Den omstændighed, at T skulle gå eller på anden vis transportere sig til politistationen i Aarhus, bør ikke føre til, at meldepligten anses for ugyldig, idet der er tale om en forholdsvis beskeden afstand fra bopælen til politistationen.

Det forhold, at politiet ikke gjorde T opmærksom på den strafskærpelse, der blev foretaget i udlændingelovens § 60, stk. 2, ved lovændringen den 1. juni 2019, kan heller ikke føre til, at han bliver straffri. Ud fra sagens oplysninger kan det desuden lægges til grund, at han fuldt ud var klar over, at han overtrådte meldepligten ved ikke dagligt at melde sig hos Østjyllands Politi.

T har overtrådt sin meldepligt gentagne gange, og der bør lægges vægt på, at han intensivt overtrådte sin meldepligt hver dag i en periode på to uger fra den 1. juni til den 15. juni 2019.

Der bør endvidere lægges vægt på, at han én gang tidligere i 2017 blev straffet for overtrædelse af sine kontrolforpligtelser, og at der således foreligger et anden-gangstilfælde.

Det følger af forarbejderne, at retten i et tilfælde som det foreliggende skal vurdere omfanget af overtrædelserne over en periode på ”op til” 1 måned.

I den foreliggende sag vil straffen ifølge forarbejderne som det klare udgangspunkt skulle udmåles til fængsel i 60 dage. På denne baggrund kan varetægtsfængslingen ikke anses for at være i strid med udlændingelovens § 35 a, stk. 2, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3. Varetægtsfængslingen stod heller ikke i misforhold til den forvoldte forstyrrelse af hans forhold, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om betingelserne for varetægtsfængsling af T i medfør af udlændingelovens § 35 a var opfyldt den 24. juni 2019, da Vestre Landsret traf afgørelse om at varetægtsfængsle ham, efter at han den 20. juni var blevet anholdt og sigtet for overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, om meldepligt.

Efter udlændingelovens § 35 a, stk. 1, kan en udlænding varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at den pågældende gentagne gange har overtrådt bl.a. pålæg om meldepligt i henhold til § 34, stk. 4.

T, der har bopæl i Aarhus, var sigtet for 15 gange at have overtrådt pligten til dagligt at melde sig hos Østjyllands Politi i Aarhus, idet han i perioden fra den 1. juni til den 15. juni 2019 hver dag undlod at melde sig. Han har erkendt at være udeblevet i det anførte omfang og har forklaret, at han kun mødte op hos politiet, når han havde penge til bussen. Det var hans opfattelse, at meldepligten var urimeligt tyngende og et uproportionalt indgreb.

Højesteret tiltræder, at der var begrundet mistanke om, at T gentagne gange havde overtrådt sin meldepligt.

T er tidligere straffet for overtrædelse af meldepligt, idet han ved Højesterets dom af 17. januar 2017 (UfR 2017.1228) blev idømt 30 dages fængsel for at have undladt at overholde sin opholds- og meldepligt i perioden fra den 8. februar 2010 til 9. oktober 2013.

Efter skærpelsen af straffen for overtrædelse af meldepligt ved lov nr. 174 af 27. februar 2019 fastsættes straffen efter den 1. juni 2019 som udgangspunkt til fængsel i 60 dage, når der i andengangstilfælde er tale om 10 eller flere overtrædelser pr. kalendermåned.

På den anførte baggrund tiltræder Højesteret, at det ikke var i strid med proportionalitetsprincippet at varetægtsfængsle T som sket, jf. udlændingelovens § 35 a, stk. 2, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Højesteret finder endvidere, at landsretten ikke havde det fornødne klare grundlag for at fastslå, at den pålagte meldepligt er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Betingelserne for varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35 a var herefter opfyldt, og Højesteret stadfæster derfor landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.